

Regeringsrätten

Fördyrade levnadskostnader vid skogsarbete på egen fastighet?

Besvär av hemmansägaren Ö. angående inkomsttaxering år 1960. — Ö. ägde en jordbruksfastighet och hade arbetat i skogen på sin egen fastighet, 23 km från hemmet, mestadels 5 dygn i sträck, samt övernattat på arbetsplatsen. Han yrkade avdrag för fördyrat kosthåll under 93 dagar à 3: 70 kr med 344 kr. Avdraget hade beräknats enligt PN:s anvisningar för skogsarbetare som arbetade så långt från hemmet att de ej kunnat övernatta där. Ö., som hade personbil, ansåg att han utfört samma arbete som en skogsarbetare och att han borde likställas med en sådan. — Samtliga instanser vägrade avdrag. (RR:s utslag den 22/8 1967.)

kr. Samma villa får enligt de nya reglerna en skattepliktig intäkt av 8.000 kr, beräknad efter

2 % av 100.000	2.000
4 % av 100.000	4.000
8 % av <u>25.000</u>	<u>2.000</u>
225.000	8.000

I övrigt hänvisas till vidstående "lat-hund", som lämnar uppgift på den skattepliktiga statliga intäkten för en- och tvåfamiljsvillor med totalt taxeringsvärde upp till 500.000 kr.

De nya bestämmelserna får aktualitet i deklARATIONERNA för 1967 års inkomster och vid årets taxeringsarbete.

Jiber

Avgift för anslutning till kommuns avloppsnät; kostnad för lastkaj

Besvär av Ingenjörfirman F. & Co AB angående inkomsttaxering år 1959. — Bolaget yrkade avdrag från rörelseinkomsten med 5.114 för avgift för anslutning till det kommunala avloppsnätet och med 2.692 kr för en lastkaj som uppförts för att möjliggöra direkt lastning och lossning från och till andra våningen. — TN ansåg att av kostnaderna 5.000 kr motsvarat icke avdragsgilla kostnader för om- och tillbyggnad. — PN, som ansåg att kostnaderna till ingen del var avdragsgilla, lämnade bolagets talan utan bifall. — Hos KR framhöll bolaget att kostnaderna varit betingade av ett behov av reparation av förut befintliga anläggningar. — KR fann dock besvären icke kunna bifallas, då det framgått att den tidigare avloppsledningen, ehuru den varit i behov av reparation, fungerat i stort sett tillfredsställande, varför anslutningskostnaden inte var att hänföra till avdragsgill reparationskostnad samt bolaget ej heller i övrigt visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 7/6 1967.)

Anm.: Beträffande avgiften jämför t. ex RÅ 1964 not. 1013 (Skattenytt 1965 sid. 23—24.)

Personalkostnader, gåvor

Ett företag inom import- och exportbranschen (kol m. m.), som yrkat avdrag för kostnader för jullunch för bolagets personal med 1.709 kr och för en 60-

årsgåva till en anställd med 400 kr, ansågs berättigat till avdrag med 750 kr för jullunchen men vägrades avdrag för gåvan. (RR:s utslag den 13/6 1967.)

Anm.: Jfr Bylin SN 1965 sid. 199.

Bilresor i tjänsten

Besvär av TI angående förvaltaren O:s inkomsttaxering år 1964. — O., som var anställd vid S:s säteri (36 km från Lund) uppgav i deklARATIONEN bl. a. ersättningar från arbetsgivaren med dels 5.800 kr avseende bilersättning för 1.657 körda mil efter 3:50 per mil och dels 2.000 kr utgörande traktamentsersättning under 10 månader. O. yrkade avdrag för bilkostnader i tjänsten och för fördyrade levnadskostnader i Lund med belopp motsvarande ersättningarna.

TN medgav avdrag för bilkostnader med 2.457 kr, beräknat efter 1:80 för mil för 1.000 mil och 1 kr för återstående 657 mil, men vägrade avdrag för fördyrade levnadskostnader, enär O. dagligen kunnat återvända till sin bostad i B.

Hos PN, där O. yrkade taxering enligt deklARATIONEN, anförde O. bl. a.: Han hade i egenskap av förvaltare vid S:s säteri såväl bostad som kontor där. Emellertid hade försäljningen av gödselmedel från säteriet ökat mycket starkt och O., som handhade denna försäljning, hade för ändamålet erhållit kontor i Lund. Han tillbringade i allmänhet sex timmar varje arbetsdag i Lund, vilket ungefärligen motsvarade halva arbetstiden. Resorna mellan säteriet och Lund kunde icke anses som resor mellan bostad och arbetsplats utan som resor mellan två olika arbetsplatser. Förutom dessa resor företog han ytterligare resor i tjänsten. — Den traktamentsersättning han uppburit från arbetsgivaren avsåg att täcka hans mer-

kostnader för intagande av måltider i Lund. — PN ansåg att O. hade ordinarie arbetsplats i Lund och att resorna till denna skulle betraktas som resor till och från arbetet. Avdrag för kostnaderna här för borde medges enligt allmänt tillämpade normer för resor mellan bostad och arbetsplats. Emellertid framgick enligt PN att O. företagit vissa resor i tjänsten varför PN medgav ytterligare avdrag med 300 kr. Däremot medgav PN ej avdrag för fördyrade levnadskostnader.

KR yttrade: Av handlingarna i målet framgår att O. i sin ställning som förvaltare vid S:s säteri haft att utföra arbete såväl vid säteriet som i Lund och i viss utsträckning även å andra orter samt att han för fullgörande av sin tjänst måst färdas med bil. Han får med hänsyn härtill anses berättigad till avdrag för kostnaderna för ifrågakvarande bilresor. Anledning föreligger icke till antagande att dessa kostnader understigit den av arbetsgivaren utgivna ersättningen för resorna. På grund härav och då O. icke visat fog för sitt yrkande om avdrag för fördyrade levnadskostnader, prövar KR etc. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/6 1967.)

Fördyrade levnadskostnader och resor till hemorten för ogift person

Besvär av grävmaskinisten D. angående inkomsttaxering år 1960. — PN ansåg att D., som var ogift och vars hemortskommun var Landskrona, inte var berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader vid Trängslets Kraftverksbygge (norra Dalarna), där han haft arbete under hela 1959, med mer än 1.800 kr, som antogs belöpa på kostnad för rumshyra på vistelseorten. — Hos KR

yrkade D. avdrag för fördyrade levnads-kostnader med 7.390 kr, varav 990 kr för hyra av bostad under 11 månader, 900 kr för merkostnad för mat under 45 veckor samt 5.500 kr för resor till hemorten och andra orter vid ledigheter. — KR förklarade emellertid att D:s utgifter för resor fick anses utgöra sådana levnads-kostnader, för vilka avdrag inte kunde medges. Vad angår avdragen för hyra och kost fann KR att D. inte visat att av PN medgivet avdrag för fördyrade levnads-kostnader blivit för lågt beräknat. — RR, där D. fullföljde sin talan, ansåg att D. med hänsyn till omständigheterna fick anses berättigad till avdrag för kostnader för resor till hemorten med ett såsom skäligt ansett belopp av 600 kr utöver medgivet avdrag för fördyrade levnads-kostnader men att han i övrigt icke visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 7/9 1967.)

Anm.: Även ogift person kan alltså få avdrag för resor till hemorten såsom även framgår av t. ex. RÅ 1966 not. 114 (Skattenytt 1966 sid. 317).

Ortsavdrag m. m. för i Sverige bosatt utlänning med familjen i hemlandet

Besvär av skogsarbetaren R. angående inkomsttaxering år 1964. — R. var norsk medborgare och hade ca 11 månader under 1963 arbetat och bott i Sverige en kilometer från gränsen. Hans familj, hustru och barn under 16 år, hade kvarbott i Norge ca 2 km från gränsen. R. besökte hemmet vid varje veckoslut under arbetstiden. — TN taxerade R. som gift med maken sammanlevande skattskyldig och medgav R. försäkringsavdrag och Ortsavdrag i enlighet därmed. — PN ogillade TI:s yrkande att R. skulle taxe-

ras som ensamstående skattskyldig men KR biföll detta yrkande. — RR fastställde dock TN:s beslut och yttrade: På grund av de uppgifter R. lämnat i målet får han anses under sin anställning i Sverige ha bibehållit sammanlevnaden med sin hustru. Vid sådant förhållande bör han, oaktat hustrun icke varit bosatt här i riket, erhålla Ortsavdrag såsom gift, med andra maken sammanlevande skattskyldig och avdrag för försäkringspremier som tillkommer sådan skattskyldig. (RR:s utslag den 7/9 1967.)

Anm.: I ett annat samma dag av RR avgjort mål ang. förhandsbesked, som också gällde en i Sverige anställd norrman med familjen i hemlandet 641 km från arbetsplatsen, blev det samma utgång. Se även diskussionen i Skattenytt 1966 sid. 403 (Aronsson), 1967 sid. 1 (Dahlgren) och 1967 sid. 384 (Lindberg). Se vidare ett par olika rättsfall i Skattenytt 1967 sid. 141—142.

Nedsatt skatteförmåga

Besvär av R. angående inkomsttaxering år 1963. — R., som var född 1922, gift och hade en dotter född 1948 och som hade ca 30.000 kr inkomst av tjänst och ca 11.000 kr förmögenhet, yrkade avdrag med 3.000 kr för nedsatt skatteförmåga på grund av höga kostnader för vård i hemmet — bl. a. hemhjälp — av hustrun som led av svårartad och starkt invaliderande sjukdom. Kostnaderna angavs till ca 4.300 kr. Hustrun hade efter sjukankmälan i juni 1960 haft sjukpenning med 120 kr i månaden till 5/9 1962 och därefter sjukpension med 72 kr i månaden. — RR medgav extra avdrag med 1.000 kr. (RR:s utslag den 13/9 1967.)

Allmän varuskatt: skattskyldighet för sömmerska

Besvär av TI angående sömmerskan A:s taxering till allmän varuskatt år 1961. — PN hade undanröjt A. påförd taxering med följande motivering: Av handlingarna framgick att A. under beskattningsåret bedrivit sömnadsverksamhet i sitt hem, att sömnaden skett med tyger som tillhandahållits av hennes kunder samt att omsättningen i rörelsen uppgått till 2.305 kronor. Enligt 13 § förordningen om allmän varuskatt förelåg icke skattskyldighet till sådan skatt vid tjänstprestation med avseende på kläder och andra textilvaror, där den som utförde prestationen icke hade fast driftställe för verksamheten. Med hänsyn till vad i målet blivit upplyst om de förhållanden, under vilka A:s sömnadsverksamhet bedrivits, samt till verksamhetens oansenlighet fann PN enbart den omständigheten att A. utfört sömnaden i sitt hem icke kunna anses innebära att hon utövat rörelse från fast driftställe i den bemärkelse som angavs i 61 § KL. — KR: ej ändring. — RR förklarade dock att av utredningen i målet framgick, att A. utfört sömnadsarbete i sådan omfattning och under sådana former, att skattskyldighet till allmän varuskatt förelegat för henne. På grund härav förklarade RR att A. skulle påföras taxering till allmän varuskatt år 1961 för en skattepliktig omsättning av 2.100 kr. (RR:s utslag den 1/6 1967.)

Förmögenhetsskatt för livränta enligt testamente

Besvär av fru S. angående förmögenhetstaxering år 1959. — Fru S. (född 1906) fick enligt testamente efter sin år 1957 avlidne man uppbära en livränta —

som år 1958 uppgick till ca 10.000 kr — så länge hon levde ogift. Hon ansåg själv att livräntan med hänsyn till det med denna förenade villkoret var av så obestämd varaktighet att hon inte borde skatta för kapitalvärdet. — Hon ansågs likväl skattskyldig för detta värde, som beräknades till 10 gånger årsbeloppet. (RR:s utslag den 6/6 1967.)

Anm.: Se även RÅ 1952 ref. 16 där motsvarande skattskyldighet ansågs föreliggande. Jämför RÅ 1939 ref. 14, där avdrag inte medgavs för kapitaliserade värdet av sådant periodiskt understöd till fränskild hustru som skulle utgå så länge makarna levde men under förutsättning att hustrun levde ogift.

Delgivning av KR:s utslag med TI

Besvär av TI angående H:s inkomsttaxering år 1960. — Sedan TI anfört besvär hos RR över KR:s utslag, invände H. att TI:s besvär inte anförts inom föreskriven tid. Enligt H. hade KR:s utslag överlämnats till taxeringsavdelningen samma dag som det expedierats till H:s ombud, dvs. den 17/4 1963. TI:s den 28/6 1963 reservationsvis anförda besvär kunde enligt H. inte ha inkommit till finansdepartementet inom två månader efter denna dag. — TI redogjorde i anledning härav för den praxis som tillämpades på prövningsnämndens kansli under 1963 och tidigare med registrering m. m. av överklagade utslag. Som delgivningsdag på utslaget hade TI angivit den 5/5 1963. Någon exakt dag då utslaget kommit taxeringssektionens diarium tillhanda hade emellertid inte kunnat utrönas, enär utslaget icke försetts med ankomststämpel. — RR yttrade: I målet är utrett, att

KR:s utslag inkommit till taxeringssektionen tidigare än den av TI å utslaget antecknade dagen för delgivningen, söndagen den 5/5 1963. Det har icke kunnat utrönas, vilken dag detta skett. TI har således icke — mot H:s bestridande — förmått visa att besvären, som inkom till finansdepartementet den 2/7 1963, inkommit inom två månader efter det TI erhållit del av KR:s utslag. (RR:s utslag den 7/9 1967.)

Anm.: Jämför RÅ 1966 ref. 19 (Skattenytt 1966 sid. 408).

Fråga om prövningstillstånd för TI, när stiftelse förklarats icke skattskyldig

Besvär av TI angående prövningstillstånd. — Sedan KR undanröjt de taxeringar som åsatts en stiftelse och förklarat att talan mot KR:s utslag inte fick komma under KM:ts prövning om inte KM:t meddelat prövningstillstånd, klagade TI hos RR som yttrade: Vad TI tappat i KR uppgår icke till sådan storlek som anges i 98 § 2 mom. TF. Ej heller föreligger sådant förhållande som enligt 98 § 5 mom. TF medför rätt för TI att det oaktagat få av honom förd talan mot KR:s utslag prövad utan KM:ts tillstånd. (RR:s utslag den 30/5 1967).

Anm.: Av 101 § TF framgår, att TI i fall som avses i 100 § första stycket 2), dvs. när fråga är om den subjektiva skattskyldigheten, har rätt att anföra besvär i extraordinär ordning endast till den skattskyldiges förmån. Av utgången i detta mål framgår, att TI i sådant fall inte heller har rätt att anföra besvär i ordinär ordning utan prövningstillstånd till den skattskyldiges nackdel

Vite

Besvär av byggmästaren P. angående utdömt vite. — P:s bolag hade genom den 4/9 1965 delgiven skrivelse av vederbörande häradsskrivare anmanats att för kontroll av skatteavdrag förete bolagets bokföring. Bolaget försattes den 12/10 1965 i konkurs. Denna avslutades den 9/9 1966. På begäran av häradsskrivaren hade länsstyrelsen genom resolution den 12/10 1965, som delgivits P. den 16/10 1965, med stöd av 83 § uppbördsförordningen förelagts att vid vite av 500 kr tillhandahålla de begärda handlingarna. Då P. inte iakttog föreläggandet, förpliktade länsstyrelsen i beslut den 27/1 1966 P. att utge vitet. — Hos KR yrkade P. befrielse från vitet, då bolaget försatts i konkurs och samtliga handlingar överlämnats till konkursförvaltaren. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår, att bolaget den 12/10 1965 försatts i konkurs, vilken avslutats den 9/9 1966. Enär på grund härav P. från och med den 12/10 1965 och intill dess länsstyrelsen utdömde vitet icke varit berättigad att råda över ifrågavarande bokföringshandlingar och således ej kunnat efterkomma föreläggandet samt länsstyrelsen därför icke ägt utdöma vitet, prövar RR lagligt förklara talan om vitets utdömande icke kunna bifallas. (RR:s utslag den 13/6 1967.)

Anm.: Enligt 54 § konkurslagen åligger det förvaltaren bl. a. att så snart ske kan omhänderta gäldenärens bo med de böcker och andra handlingar som rör boet.

Vite

Besvär av direktören L. angående vite. — L. var styrelseledamot i ett bolag som

under flera år i följd underlåtit att deklarerera. Sedan L. anmanats att vid vite inkomma med självdeklaration till 1965 års taxering och inte efterkommit anmaningen, utdömdes vitet. — Hos KR yrkade L. undanröjande av beslutet under åberopande av att bolaget ändrat räkenskapsår till att gälla per den 31/3, varför det aktuella räkenskapsåret förlängts att gälla tiden den 1/1 1964 — den 31/3 1965. Följaktligen skulle någon deklaration inte avlämnas till 1965 års taxering. — KR och RR lämnade L:s talan utan bifall. (RR:s utslag den 13/6 1967.)

Vinst i pristävling

Besvär av TI angående förhandsbesked. — X. som var 35 år, gift och hade 3 barn samt var anställd som traktorförsäljare, hade deltagit i en försäljarpristävling, anordnad av bl. a. ett företag till vilket hans arbetsgivare var återförsäljare. X:s enl. KL taxerade inkomst var ca 37 700 kr. — RR ogillade ett yrkande av TI att X. skulle förklaras skattskyldig för vinst i tävlingen i form av en studieresa. RR yttrade därvid: Priset, vilket icke får utbytas mot kontanter eller överlåtas, utgöres av en femton dagars flygresa till U.S.A. och Kanada, innefattande icke blott studiebesök av betydelse för pristagarnas arbetsprestationer utan också turistbesök och rekreation. Även om resan sålunda till icke oväsentlig del avser annat än studier, kan det med hänsyn till förhållandet mellan X:s vanliga inkomster och kostnaderna för resan icke antagas, att han, om han icke erhållit priset, skulle av egna medel ha kostat på sig en motsvarande resa. RR prövar därför rättvist

att lämna besvären utan bifall. (RR:s utslag den 13/9 1967; en ledamot av RR ansåg att resan åtminstone till halva dess värde var skattepliktig tjänsteintäkt för X.)

Anm.: Se bl. a. Mutén i Skattenytt 1966 sid. 384.

Utbyte av delar av ytterväggar till ladugård

Besvär av TI och K. angående K:s inkomsttaxering år 1957. — TN hade medgivit avdrag för reparation och underhåll av en 70 år gammal ekonomibyggnad på en jordbruksfastighet, i vilken K. var delägare med 1/4, med 6 626 kr. i stället för yrkade 24.626 kr. (skillnaden gällde en ny höhiss). Hos PN uppgav K. bl. a. att arbetena utförts efter åläggande från länsstyrelsen enligt vanhävdslagen, att tidigare häststall och svinhus i kostnadsbesparande syfte rivits samt plats för hästar och svin beretts i ladugården, att de gamla ytterväggarna av trä i ladugården utbytts mot sådana av gasbetong, att det gamla spåntaket ersatts med plåttak samt att bärkonstruktionen förstärkts därför att ladugården varit felkonstruerad och lutade 30 cm. — PN: ej ändring. — KR, som företagit syn, medgav avdrag för ytterligare 8 400 kr. — RR yttrade: Vid de byggnadsarbeten, om vilka är fråga i målet, har bl. a. ytterväggarna till den del av ladugårdsbyggnaden, som utgör djurstall, rivits ner och ersatts med nya. Denna åtgärd måste anses så genomgripande, att den är att hänföra till ombyggnad. Avdrag kan alltså ej medgivas för kostnaden härför, vilken kan uppskattas till 4 000 kr. Taxe-

ringarna bör därför i anledning av TI:s besvär höjas med en fjärdedel av nämnda belopp. (RR:s utslag den 14/9 1967.)

Anm.: Se bl. a. Wennnergren i Skattenytt 1959 sid. 207 ff, särskilt sid 213—214. Se även t. ex. RÅ 1958 not. 2543 (Skattenytt 1959 sid. 192, där avdrag vägrades för utbyte av en uppruttnad ladugårdsvägg, minst 70 år gammal.

En eller två förvärvskällor för rörelse?

Besvär av TI och staden A. angående O:s inkomsttaxering år 1960. — O., som drev konditoriverksamhet vid två konditorier i A., försålde dessa i början av beskattningsåret och öppnade kort därpå nytt konditori i K. Han deklarerade hela verksamheten som en förvärvskälla med fördelning av nettointäkten till kommunal inkomstskatt med ca 1/3 i A. och 2/3 i K., därvid han bortskrev vinsten på försäljningen (i huvudsak återvunna värde-minskningsavdrag) mot nyinköpta inventarier m.m. i K. — TN i A. ansåg däremot skilda förvärvskällor föreligga. PN, som biföll O:s talan, fann det förhållandet, att O. flyttat sin verksamhet som konditor från A. till K., icke innebära att han haft två särskilda förvärvskällor. — Hos KR anförde TI, att O. borde ha upprättat två bokslut, ett för verksamheten i A. utvisande en nettointäkt av 80 238 kr., och ett för verksamheten i K. med ett underskott av 33 639 kr. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 19/9 1967.)

Tomtrörelse: när började den?

Besvär av köpmannen D. angående inkomsttaxering åren 1960 och 1961. —

D. hade åren 1945, 1946 och 1948 förvärvat tre områden för 55 000 kr. Områdena sammanlades 1949 till en fastighet om ca 165 000 kvm. Från denna avstyckades 52 tomter, som såldes under 1957—1959 utom sex. Av de sex såldes två och bortgavs tre under 1960. Enligt TI hade D. 1947 låtit upprätta en terräng- eller grundkarta med nivåkurvor och markerade byggnadstomter. Kartan syntes ha legat till grund för en senare fastställd byggnadsplan. — D. ansåg att rörelsen börjat år 1957. — KR fann omständigheterna vid förvärven av de områden, från vilka tomter sålts, samt de i nära anslutning till förvärven vidtagna åtgärderna böra föranleda, att anskaffningskostnaden för områdena, 55 000 kr., skulle anses utgöra det ursprungliga ingångsvärdet för marken. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 20/9 1967.)

Anm.: Från och med den 1/1 1968 gäller som bekant nya regler för tomtrörelsebeskattning. Den, som efter de nya bestämmelsernas ikraftträdande som ett led i samma verksamhet som han bedrivit före ikraftträdandet avyttrar fastighet i tomtrörelse får såsom ingångsvärde (anskaffningskostnad) för de fastigheter som finns kvar i rörelsen vid ikraftträdandet räkna fastigheternas taxeringsmässiga restvärde vid utgången av det beskattningsår som ligger till grund för 1968 års taxering.

Markförsäljning efter arvskifte: tomtrörelse eller ej?

Besvär av X. m fl. angående förhandsbesked. — Y., som avled 1949, hade bedrivit tomtrörelse på sin jordbruksfastighet. Hans dödsbo hade under åren 1951—

1962 sålt sex tomter från fastigheten. Efter ett delskifte 1963, då fastigheten tillskiftades X. m. fl., hade någon markförsäljning inte ägt rum. Men nu uppkom frågan om en försäljning av ca 10 har till kommunen för bostads- och industribebyggelse skulle anses utgöra rörelse. Härefter kunde icke någon del av fastigheten i övrigt användas för exploatering. — RR konstaterade att dödsboet bedrivit tomtstyckningsrörelse på fastigheten. Den senaste försäljningen ägde rum år 1962. Om den nu tilltänkta försäljningen kom till stånd, fick denna enligt RR, oaktat det arvskifte som ägt rum år 1963, anses utgöra en fortsättning av den tidigare av dödsboet bedrivna rörelsen. (RR:s utslag den 20/9 1967.)

Anm.: Se Walberg i Skattenytt 1967 sid. 412, där rättsfallet omnämns på sid. 413.

Skattskyldighet för vite enligt konkurrensklausul

Besvär av guldsmeden B. angående inkomsttaxering år 1961. — B. hade träffat avtal angående försäljning av sin fastighet på villkor bl.a. att ur-, guld- och optikaffär ej skulle få inhysas i blivande byggnad på fastigheten samt att lokal ej fick uthyras till s. k. epaaffär. Ett skadestånd på 100.000 kr. skulle utgå vid kontraktsbrott. Sedan förbudet överträtts genom öppnande i den nya byggnaden av en Tempo-affär, i vilken såldes bl. a.

sådana varor som saluförts i B:s affär, tilldömdes B. av domstol ett vite av 20.000 kr. — Vitet ansågs utgöra för B. skattepliktig inkomst. (RR:s utslag den 21/9 1967.)

Avskrivningsunderlag för byggnad: evakuerings- och rivningskostnader?

Besvär av Fastighetsföreningen L. nr 1 u. p. a. angående inkomsttaxering i Stockholm. — PN gick inte med på att i avskrivningsunderlaget för föreningens byggnad inräknades evakueringskostnader, 245.650 kr., rivningskostnader, 23.600 kr., och representationskostnader 1.738 kr. PN medgav avdrag för värdeminskning av byggnaden med 0,6 % av ett anskaffningsvärde som beräknats efter frånräknande av de nämnda kostnaderna. TI framhöll att kostnader som gick ut på att friställa tomt för bebyggelse skulle likställas med annan kostnad för själva marken. Sådana kostnader kunde alltså inte hänföras till byggnaden. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/9 1967.)

Reklamgåvor

Ett företag i fotobranschen med en omsättning av ca 21 milj. kr. erhöll avdrag vid 1960 års taxering med 18.215 kr. för kundgåvor i form av cigarettändare, på vilka firmamärket ingraverats. Tändarnas inköpspris uppgick till mellan 38 och 49 kr. styck. (RR:s utslag den 26/9 1967.)